

Tartalomjegyzék

184/2010. (V. 20.) Korm. rendelet	Az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról	19408
81/2010. (V. 20.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	19409
82/2010. (V. 20.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	19411
83/2010. (V. 20.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	19413
84/2010. (V. 20.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	19415
85/2010. (V. 20.) AB végzés	Az Alkotmánybíróság végzése	19418
86/2010. (V. 20.) AB végzés	Az Alkotmánybíróság végzése	19419
24/2010. (V. 20.) OGY határozat	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról	19421

III. Kormányrendeletek

**A Kormány 184/2010. (V. 20.) Korm. rendelete
az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának
részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. § (2) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** Az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 5. számú melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Budapest, 2010. május 13.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 184/2010. (V. 20.) Korm. rendelethez

Az R. 5. számú mellékletében foglalt táblázat 4. és 5. megjelölésű sora helyébe a következő sorok lépnek:

"

4.	Gondozóintézeti gondozás összesen	3 413,6
5.	Betegszállítás és orvosi rendelvényű halottszállítás	5 780,2

"

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 81/2010. (V. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazás aláírásgyűjtő ív mintapéldányával, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 363/2009. (IX. 3.) OVB határozatát megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 363/2009. (IX. 3.) OVB határozatával hitelesítette egy országos népszavazás aláírásgyűjtő ívét. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson a bírák által betartandó etikai normákról és az – állampolgárok által is kezdeményezhető – etikai eljárás szabályairól?”.
A 363/2009. (IX. 3.) OVB határozat a Magyar Közlöny 2009. évi 124. számában, 2009. szeptember 3-án jelent meg. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen 2009. szeptember 14-én érkezett kifogás. A kifogás benyújtója szerint az OVB-nek meg kellett volna tagadnia az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését, mivel a kérdésben megfogalmazott „etikai normák”, illetve „etikai eljárás szabályai” szövegrészek olyan tág értelmezésnek adnak teret, amelyek nem tesznek eleget az egyértelműség követelményének. Kérte ezért az OVB határozatának megsemmisítését és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését.
- II.
 1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:
„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”
 2. Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) érintett rendelkezései:
„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha
(...)
c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,”
„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.
(2) A konkrét kérdést a kezdeményezésben megfogalmazott formában kell népszavazásra bocsátani.”
 3. A Ve. érintett rendelkezései:
„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.
(...)
(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”
- III. A kifogás megalapozott.
 1. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása jogorvoslati eljárás, ezért az Alkotmánybíróság a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív

hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. A népszavazásra szánt kérdés egyértelműségével kapcsolatban az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített álláspontja, hogy az egyértelműség követelménye a népszavazáshoz való jog érvényesülésének garanciája. Az egyértelműség követelménye e tekintetben azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre igennel vagy nemmel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes népszavazással hozott döntés azonban az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogköre – Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének megállapításakor az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja-e dönten, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen, milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség). Az Alkotmánybíróság ugyanakkor azt is hangsúlyozta, hogy az Nsztv. 13. § (1) bekezdése nem támaszt olyan követelményt a népszavazás kezdeményezőivel szemben, hogy a kérdés megfogalmazásakor pontosan használják a hatályos jogszabályok terminológiáját [52/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 399, 402–403.; 68/2008. (IV. 30.) AB határozat, ABH 2008, 615, 619.], de a kérdésből mind a választópolgárok, mind az Országgyűlés számára ki kell derülnie, hogy milyen lehetséges következményekkel járhat a népszavazás [99/2007. (XII. 6.) AB határozat, ABH 2007, 815, 818.].

Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy a kérdés ebben a megfogalmazásban nem tesz eleget az egyértelműség fenti követelményének. Sem a választópolgárok, sem a jogalkotó számára nem derül ki ugyanis, hogy a kezdeményezés benyújtói milyen elveket, követelményeket, erkölcsi szabályokat értenek a bírák által betartandó etikai normák alatt és milyen feltételek mellett tennék lehetővé az állampolgárok számára az etikai eljárás kezdeményezését. Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy a kezdeményezésben szereplő kérdés – tartalmát tekintve – két részkérdést foglal magában. Önmagában az, hogy az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdés több tagmondatból áll, nem sérti az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. Ha azonban a részkérdések ellentmondanak egymásnak, vagy egymáshoz való viszonyuk nem egyértelmű, vagy nem következnek egymásból, illetve tartalmilag nem is kapcsolódnak, az már az Nsztv. 13. § (1) bekezdésének sérelmét jelenti [52/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 399, 404–405.]. Ebben az esetben a kérdés két önálló részből áll: az első etikai normák törvénybe foglalására, a második az állampolgárok által is kezdeményezhető etikai eljárás szabályozására irányul. Az Alkotmánybíróság szerint ez a két részkérdés nem következik egymásból, így azokra szükségképpen nem is azonos az adható válasz.

Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kezdeményezésben foglalt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. §-ában szabályozott egyértelműség követelményének, ezért a 363/2009. (IX. 3.) OVB határozatot megsemmisítette és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasította.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. május 18.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 974/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 82/2010. (V. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazás aláírásgyűjtő ív mintapéldányával, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 402/2009. (X. 8.) OVB határozatát megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 402/2009. (X. 8.) OVB határozatával hitelesítette egy országos népszavazás aláírásgyűjtő ívét. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson a köztisztviselők által betartandó etikai normákról és az – állampolgárok által is kezdeményezhető – etikai eljárás szabályairól?”.
A 402/2009. (X. 8.) OVB határozat a Magyar Közlöny 2009. évi 143. számában, 2009. október 8-án jelent meg. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen 2009. október 12-én érkezett kifogás.
A kifogás benyújtója szerint az OVB-nek meg kellett volna tagadnia az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését, mivel a kérdésben megfogalmazott „etikai normák”, illetve „etikai eljárás szabályai” szövegrészek olyan tág értelmezésnek adnak teret, amelyek nem tesznek eleget az egyértelműség követelményének. Kérte ezért az OVB határozatának megsemmisítését és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését.
- II.
 1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:
„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”
 2. Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) érintett rendelkezései:
„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha
(...)
c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,”
„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.
(2) A konkrét kérdést a kezdeményezésben megfogalmazott formában kell népszavazásra bocsátani.”
 3. A Ve. érintett rendelkezései:
„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.
(...)
(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”
- III. A kifogás megalapozott.
 1. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása jogorvoslati eljárás, ezért az Alkotmánybíróság a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. A népszavazásra szánt kérdés egyértelműségével kapcsolatban az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített álláspontja, hogy az egyértelműség követelménye a népszavazáshoz való jog érvényesülésének garanciája. Az egyértelműség követelménye e tekintetben azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre igennel vagy nemmel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes népszavazással hozott döntés azonban az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogköre – Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének megállapításakor az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen, milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség). Az Alkotmánybíróság ugyanakkor azt is hangsúlyozta, hogy az Nsztv. 13. § (1) bekezdése nem támaszt olyan követelményt a népszavazás kezdeményezőivel szemben, hogy a kérdés megfogalmazásakor pontosan használják a hatályos jogszabályok terminológiáját [52/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 399, 402–403.; 68/2008. (IV. 30.) AB határozat, ABH 2008, 615, 619.], de a kérdésből mind a választópolgárok, mind az Országgyűlés számára ki kell derülnie, hogy milyen lehetséges következményekkel járhat a népszavazás [99/2007. (XII. 6.) AB határozat, ABH 2007, 815, 818.].

Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy a kérdés ebben a megfogalmazásban nem tesz eleget az egyértelműség fenti követelményének. Sem a választópolgárok, sem a jogalkotó számára nem derül ki ugyanis, hogy a kezdeményezés benyújtói milyen elveket, követelményeket, erkölcsi szabályokat értenek a köztisztviselők által betartandó etikai normák alatt és milyen feltételek mellett tennék lehetővé az állampolgárok számára az etikai eljárás kezdeményezését.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy a kezdeményezésben szereplő kérdés – tartalmát tekintve – két részkérdést foglal magában. Önmagában az, hogy az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdés több tagmondatból áll, nem sérti az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményét. Ha azonban a részkérdések ellentmondanak egymásnak, vagy egymáshoz való viszonyuk nem egyértelmű, vagy nem következnek egymásból, illetve tartalmilag nem is kapcsolódnak, az már az Nsztv. 13. § (1) bekezdésének sérelmét jelenti [52/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 399, 404–405.]. Ebben az esetben a kérdés két önálló részből áll: az első etikai normák törvénybe foglalására, a második az állampolgárok által is kezdeményezhető etikai eljárás szabályozására irányul. Az Alkotmánybíróság szerint ez a két részkérdés nem következik egymásból, így azokra szükségképpen nem is azonos az adható válasz.

Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kezdeményezésben foglalt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. §-ában szabályozott egyértelműség követelményének, ezért a 402/2009. (X. 8.) OVB határozatot megsemmisítette és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasította.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. május 18.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 83/2010. (V. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 426/2009. (XI. 5.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. Magánszemély 2009. október 5-én országos népszavazási kezdeményezés tárgyában aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OVB) hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a bűnhalmazatban vagy visszaesőként szándékos, személy elleni erőszakos bűncselekményt harmadik vagy további alkalommal elkövető személyre kiszabandó büntetési tétel alsó és felső határa szabadságvesztés esetén a kétszeresére emelkedjen és amennyiben az így megemelt büntetési tétel felső határa eléri vagy meghaladja a tizenhat évet, úgy az elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést kelljen kiszabni?”

Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését a 426/2009. (XI. 5.) OVB határozatával megtagadta. A határozat indokolása szerint a kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, mely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.

Az OVB határozatában tükröződő álláspont szerint mind a jogalkotó, mind a választópolgárok számára kétséges a kérdés értelmezhetősége. A népszavazásra feltenni kívánt kezdeményezés ugyanis számos kérdést von egybe, úgymint a bűnhalmazatban vagy visszaesőként szándékos, személy elleni erőszakos bűncselekményt több alkalommal elkövető személyre kiszabható büntetési tétel alsó és felső határának megemelését, valamint az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabásának egy új esetét. Ezek a kérdések azonban külön-külön is megválaszolhatók. A kezdeményezés összetettsége miatt a választópolgárnak nincs lehetősége megkülönböztetést tenni, és részkérdésenként véleményt nyilvánítani. Ennek alapján a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre nem lehet egyértelműen válaszolni.

A kérdés továbbá – mutat rá az OVB indokolása – nem egyértelmű azért sem, mert megfogalmazása oly mértékben bonyolult, hogy a választópolgár számára emiatt sem megválaszolható.

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján a kezdeményező – a törvényes határidőn belül – kifogást nyújtott be az Alkotmánybírósághoz. A kifogásban a kezdeményező vitatva az OVB álláspontját, hivatkozott arra, hogy az Nsztv. nem tiltja meg a kezdeményezés csomagban való előterjesztését. Véleménye szerint a kérdés egyes elemei oly mértékben függnek össze, hogy azokat a kérdés további bonyolítása nélkül nem is lehet feltenni.

- II.
1. Az Alkotmány figyelembe vett rendelkezései:
„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.
(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”
 2. Az Nsztv. vonatkozó rendelkezése:
„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”
 3. A Ve. alkalmazott szabályai:
„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(2) Az Országgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata elleni kifogást a határozat közzétételét követő nyolc napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. Az Országos Választási Bizottság a kifogás benyújtásáról haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlés elnökét, a népszavazást elrendelő határozat elleni kifogásról a köztársasági elnököt is.

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

- III.
1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. Ennek során az Alkotmánybíróság – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban – a beérkezett kifogás keretei között azt vizsgálja, hogy az aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra szánt kérdés megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, és hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.
 2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében rögzített egyértelműség követelményének. Az OVB határozatában foglalt indokolással egyetértve az Alkotmánybíróság a kifogást nem találta megalapozottnak, és a 426/2009. (XI. 5.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.
 3. Az Alkotmánybíróság – figyelemmel az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére – elrendelte e határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételét.

Budapest, 2010. május 18.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1232/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 84/2010. (V. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak az országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 439/2009. (XI. 20.) OVB határozatát a jelen határozatban foglalt kiegészítő indokollással helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. Az indítványozók országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OVB). Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy az országos népszavazás, illetve országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése iránti eljárás ne az Országos Választási Bizottság, hanem a megalapozott döntés-előkészítéshez szükséges szakértői háttérrel rendelkező igazságügyért felelős miniszter hatáskörébe tartozzon?” Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését a 439/2009. (XI. 20.) OVB (a továbbiakban: OVBh.) határozatával megtagadta.

Az OVB indoklása szerint a népszavazásra feltett kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének, mert a választópolgárok döntését befolyásoló, egyedi véleményt tartalmazó véleménynyilvánítást, értékelést tartalmaz, amely megtévesztő, mert azt sugallja, mintha a jelenlegi eljárási rendben nem lenne biztosítva a megfelelő előkészítés. Ha a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, így az egyértelműség követelményének [a népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdése], meg kell tagadni az aláírásgyűjtő ív hitelesítését (Nsztv. 10. § c) pontja). Továbbá, az OVB álláspontja szerint ellentétes lenne a jogintézmény szellemiségével az érintett döntési jogkört egy független, csak a törvénynek alárendelt szervtől egy kormányzati szerv hatáskörébe utalni. Az OVB szerint ez sértené a jogállamiságnak az Alkotmány 2 §-ában meghatározott alapelvét, továbbá burkolt alkotmánymódosítást eredményezne, mert a népszavazás intézményét alapvetően változtatná meg. Az OVBh. indoklása az Alkotmánybíróság több határozatára hivatkozik, amelyek megállapították, hogy az Alkotmány módosítására csak az Alkotmány 24. § (3) bekezdésében foglalt eljárási rendben kerülhet sor, a népszavazás még közvetett módon sem vonhatja el az Országgyűlés alkotmányozó hatáskörét, és minthogy az OVBh.-ban elbírált kezdeményezés alkotmánymódosító jellegű, arról országos népszavazás nem tartható (Nsztv. 10. § b) pontja). Mindezek alapján az OVB álláspontja szerint a népszavazásra feltett kérdés nem felel az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Az OVB határozatát emellett az Alkotmány 2. §-ára, 24. §-ának (3) bekezdésére, valamint az Nsztv. 2. §-ára, és 10. § b) és c) pontjaira alapította.

Az indítványozók a törvényben előírt határidőn belül kifogást terjesztettek elő az OVB határozatával szemben. A kifogástevők véleménye szerint az OVB indoklása jogszabálysértő, ezért kérték az OVB határozat megsemmisítését és az OVB új eljárásra való utasítását. Véleményük szerint az OVB nem tett eleget indokolási kötelezettségének, mivel határozatában nem érintette az Nsztv. 10. § c) pontját. Álláspontjuk szerint a feltett kérdés nem áll összefüggésben az Alkotmány 2. §-ával és 24. (3) bekezdésével, ugyanis az OVB népszavazási kérdés hitelesítésével kapcsolatos hatásköre nem szerepel az Alkotmányban. Kiemelték, hogy a „a kérdés egyértelmű és valós tényeket tartalmaz”, minthogy az OVB-nek nincs hivatali szervezete, nem jogi személy, „ezáltal sem költségvetése, sem pedig (...) önálló szakmai hivatalnoki kara sincs”. Hangsúlyozták továbbá, hogy az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy az országos népszavazási kérdést kormányzati szerv nem hitelesítheti. Megjegyezték továbbá, hogy miniszteri hatáskör esetén lehetővé válna a miniszter által hozandó „(most már) közigazgatási határozat” bírósági felülvizsgálata, amely erősítené a „függetlenséget” [Alkotmány 50. § (2) bekezdése].

Ezért kérték, hogy az Alkotmánybíróság az OVBh.-t semmisítse meg, és az OVB-t kötelezze új eljárás lefolytatására.

II. Az Alkotmánybíróság a kifogást az alábbi jogszabályi rendelkezések alapján vizsgálta meg:

1. Az Alkotmány vonatkozó rendelkezése:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„24. § (3) Az Alkotmány megváltoztatásához, valamint az Alkotmányban meghatározott egyes döntések meghozatalához az országgyűlési képviselők kétharmadának a szavazata szükséges.”

2. Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény vonatkozó rendelkezései:

„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha
(...)

b) a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani,

c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,
(...)”

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

3. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) vizsgálatba bevont rendelkezései:

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helyben hagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

III. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás, melynek során az Alkotmánybíróság – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban – azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve. 77. § (2) bekezdése a)–c) pontjaiban, valamint a 130. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, valamint az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.

A kifogás a törvényi feltételeknek megfelel, ezért azt az Alkotmánybíróság a Ve. 130. § (3) bekezdése alapján érdemben bírálta el.

2. Ezt követően az Alkotmánybíróság áttért az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdés vizsgálatára, és azt vizsgálta – a kifogást tevők indítványa alapján –, hogy tartható-e népszavazás a kezdeményezés szerinti tárgyban.

Az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése szerint az országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet. Az alkotmányozó hatalom tudatosan az Országgyűlésről szóló fejezetben helyezte el az országos népszavazás és a népi kezdeményezés intézményét. Ennek a szabályozási koncepciónak az a magyarázata, hogy mindkét intézmény az Országgyűlés hatásköréhez képest ragadható meg, az Országgyűlés hatalmát korlátozza. Ez a szabályozási koncepció következett az Alkotmánynak a hatalomgyakorlás két formáját, a képviseleti és a közvetlen demokráciát rögzítő 2. § (2) bekezdéséből is. A népszavazás intézményéről az Alkotmánybíróság először a 2/1993. (I. 22.) AB határozatában mondta ki, hogy az „a parlamenti rendszerben a hatalom képviseleti gyakorlásának kiegészítésére, befolyásolására irányul” (ABH 1993, 33, 37.), tehát kivételes és kiegészítő jellegű az Országgyűlés által történő hatalomgyakorláshoz képest. A két hatalomgyakorlási elv egymáshoz való viszonyára vonatkozó ezen megállapítását az Alkotmánybíróság az Alkotmány 1997. évi módosítását követően is fenntartotta, azzal a kiegészítéssel, hogy „a közvetlen hatalomgyakorlás ugyan a népszuverenitás gyakorlásának kivételes formája, de kivételes megvalósulása eseteiben a képviseleti hatalomgyakorlás fölé áll: az Országgyűlés végrehajtói szerepbe kerül” [52/1997. (X. 14.) AB határozat, ABH, 1997, 331, 341.]. A jelen ügyre nézve az Alkotmánybíróság irányadónak tartja azt a korábbi határozataiban kibontott megállapítását, hogy a népszavazás az Alkotmányban rögzített népszuverenitás gyakorlásának az egyik formája, még ha kiegészítő és kivételes.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy eredményes népszavazás esetén a jelen népszavazási kérdéssel érintett döntési jogkör egy független és csak a törvénynek alárendelt szervtől elvonásra és egy kormányzati szervnek pedig a hatáskörébe kerülne. Ezzel – ezen a ponton – az Országgyűlés és a kormány egymáshoz viszonyított alkotmányos pozíciója is megváltozna és egy ilyen változás a népszavazás intézményének alkotmányos

rendeltetésével sem lenne összeegyeztethető. Ez a megoldás szembe kerülne a független, demokratikus jogállamiságnak az Alkotmány 2. §-ában is rögzített elvével és az Alkotmánybíróság megállapítása szerint sem illeszkedne az országos népszavazásnak és népi kezdeményezésnek az Alkotmányban meghatározott szabályozási koncepciójába. Mivel az országos népszavazás és népi kezdeményezés anyagi jogi normáit az Nsztv., eljárási szabályait pedig a Ve. tartalmazza, ezeknek a jogi rendelkezéseknek bele kell illeszkedniük a szabályozási koncepcióba, azaz – az OVBh. indoklásában kifejtettekkel megegyezően – a népszavazásra feltett kérdés burkolt alkotmánymódosításra irányul. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már több ízben leszögezte, hogy az Alkotmány módosítására irányuló kérdésben a választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye [először: 2/1993. (I. 22.) AB határozat, ABH 1993, 37., összegzi: 25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 261, 262.].

Az Alkotmánybíróság ebben az ügyben – az OVB álláspontjával azonosan – úgy ítélte meg, hogy burkolt alkotmánymódosítást eredményezne az a népszavazás, amely az Alkotmány 2. §-ának tartalmával ellentétes szabály megalkotására kötelezné az Országgyűlést. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a hitelesítést megtagadó OVBh.-t – az abban foglalt indokok helyességére is tekintettel – helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. május 18.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1298/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 85/2010. (V. 20.) AB végzése

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazás aláírásgyűjtő ív mintapéldányával, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 324/2009. (VII. 22.) OVB határozata ellen benyújtott kifogást érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 324/2009. (VII. 22.) OVB határozatával megtagadta egy országos népszavazás aláírásgyűjtő ívének hitelesítését. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a soron következő általános országgyűlési képviselő választáskor 176 parlamenti képviselő kerüljön megválasztásra a jelenlegi 386 helyett?”. Az OVB a határozata indokolásában a hitelesítés megtagadását arra alapította, hogy a kérdés ellentétes az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltakkal, mely szerint nem lehet országos népszavazást tartani az Országgyűlés hatáskörébe tartozó szervezetalakítási kérdésről. Az OVB álláspontja szerint a „a kérdésben tartott eredményes népszavazás (...) olyan mértékben változtatná meg az Országgyűlés összetételét, hogy az szükségképpen maga után vonná az Országgyűlés belső szervezetének (frakciók, bizottságok stb.) átalakítását is”.
A 324/2009. (VII. 22.) OVB határozat a Magyar Közlöny 2009. évi 100. számában, 2009. július 22-én jelent meg. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen 2009. július 29-én érkezett kifogás.
A kifogás benyújtója szerint a „kérdés tárgya nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe”, a „kerüljön megválasztásra” szövegezés ugyanis csak a választópolgárok számára jelentene „végrehajtási kötelezettséget”. A kifogás benyújtója ezért az OVB határozatának helybenhagyását és az indokolás megváltoztatását kérte.
- II.
 1. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása jogorvoslati eljárás, ezért az Alkotmánybíróság a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
 2. A kifogás benyújtója ebben az esetben kizárólag az OVB határozat indokolásának megváltoztatását kérte, az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadásával egyetértett. Az Alkotmánybíróság szerint a „népszavazási kezdeményezés tárgyában hozott döntés elleni kifogást csak az OVB határozatának rendelkező része ellen lehet előterjeszteni, annak megsemmisítését, és az OVB új eljárásra utasítását kérve” [7/2010. (I. 21.) AB végzés, ABK 2010. január, 39.]. A Ve. 77. § (2) bekezdés a) és b) pontja kimondja, hogy az OVB határozata ellen előterjesztett kifogásnak tartalmaznia kell a jogszabálysértés megjelölését és annak bizonyítékait. A Ve. 77. § (5) bekezdése értelmében a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha az elkésett, vagy nem tartalmazza a 77. § (2) bekezdés a)–b) pontjában foglaltakat. [13/2009. (II. 13.) AB végzés, ABK 2009. február, 154.]
Az Alkotmánybíróság megállapította: a jelen ügyben előterjesztett kifogás nem tekinthető érdemben elbírálhatónak, mivel nem felel meg a törvényben előírt követelményeknek. Az Alkotmánybíróság ezért az előírásoknak meg nem felelő kifogást az Abtv. 22. § (2) bekezdésére, a Ve. 116. §-ára, és a 77. § (5) bekezdésére figyelemmel, az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009. január, 3.) 29. § b) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

Az Alkotmánybíróság a végzés közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. május 17.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 814/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 86/2010. (V. 20.) AB végzése

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazás aláírásgyűjtő ív mintapéldányával, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 471/2009. (XII. 11.) OVB határozata ellen benyújtott kifogást érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 471/2009. (XII. 11.) OVB határozatával megtagadta egy országos népszavazás aláírásgyűjtő ívének hitelesítését. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Akarja-e Ön, hogy Magyarország államformája Királyság legyen?”. Az OVB a határozatát azzal indokolta, hogy az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata értelmében „Alkotmány módosítására irányuló kérdésben választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye”, ezért az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 10. § b) pontja alapján megtagadta a hitelesítést.
2. A 471/2009. (XII. 11.) OVB határozat a Magyar Közlöny 2009. évi 180. számában, 2009. december 11-én jelent meg. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő 15 napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen 2009. december 19-ei keltezéssel 2010. január 7-én, a közzétételt követő 27. napon érkezett kifogás az Országos Választási Irodához, illetőleg az Alkotmánybírósághoz.

3. A Ve. 77. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha az elkésett, vagy nem tartalmazza a 77. § (2) bekezdés a)–b) pontjában foglaltakat. A Ve. 4. § (3) bekezdése szerint a Ve.-ben szabályozott határidők – így az OVB határozata elleni kifogás benyújtására megállapított határidő is – jogvesztőek és főszabály szerint a határidő utolsó napján 16 órakor járnak le. A Ve. 4. § (4) bekezdése kimondja, hogy a napokban megállapított határidőket a naptári napok szerint kell számítani. A Ve. 77. § (1) bekezdése értelmében a kifogás megérkezése a benyújtás időpontja [36/2004. (X. 16.) AB végzés, ABH 2004, 1015, 1016.]. Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság az elkésett kifogást a Ve. 130. § (1) bekezdésére, a 116. §-ára és a 77. § (5) bekezdésére figyelemmel érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

Az Alkotmánybíróság a végzés közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. május 18.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 30/H/2010.

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 24/2010. (V. 20.) OGY határozata az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról*

1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat a következők szerint módosul:
Az Országgyűlés
a Foglalkoztatási és munkaügyi bizottságba
Gúr Nándort (MSZP),
a Fogyasztóvédelmi bizottságba
Simon Gábort (MSZP) 2010. június 2-tól,
a Honvédelmi és rendészeti bizottságba
dr. Kocsis Mátét (Fidesz),
a Nemzetbiztonsági bizottságba
dr. Molnár Zsoltot (MSZP) 2010. június 1-jéig,
dr. Vadai Ágnest (MSZP) 2010. június 2-tól
a bizottság elnökévé,
a Fenntartható Fejlődés bizottságába
Baracska Józsefet (MSZP) 2010. június 1-jéig,
dr. Oláh Lajost (MSZP) 2010. június 2-tól
a Gazdasági és informatikai bizottságba
dr. Józsa Istvánt (MSZP),
a Honvédelmi és rendészeti bizottságba
Iváncsik Imrét (MSZP) 2010. június 2-tól,
a Külügyi és határon túli magyarok bizottságába
Kovács Lászlót (MSZP),
a Mentelmi, összeférhetlenségi és mandátumvizsgáló bizottságba
dr. Simon Gábort (MSZP),
a Mezőgazdasági bizottságba
Harangozó Gábort (MSZP) 2010. június 1-jéig,
Gőgös Zoltánt (MSZP) 2010. június 2-tól
a bizottság alelnökévé,
a Honvédelmi és rendészeti bizottságba
Borbély Lénárdot (Fidesz),
Borkai Zsoltot (Fidesz),
Farkas Zoltánt (Fidesz),
Kulcsár József Ferencet (Fidesz),
dr. Mátrai Mártát (Fidesz),
Földi Lászlót (KDNP),
dr. Harangozó Tamást (MSZP),
dr. Dorosz Dávidot (LMP),
a Nemzetbiztonsági bizottságba
dr. Kovács Zoltánt (Fidesz),
Meggyes Tamást (Fidesz),

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. május 17-i ülésnapján fogadta el.

Móring József Attila (KDNP),

Mile Lajost (LMP)

a bizottság tagjává

megválasztja.

2. E határozat elfogadásakor lép hatályba, és 2010. június 3-án hatályát veszti.

Dr. Schmitt Pál s. k.,

az Országgyűlés elnöke

Göndör István s. k.,

az Országgyűlés jegyzője

Móring József Attila s. k.,

az Országgyűlés jegyzője

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Miniszterelnöki Hivatal szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétei József, a szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el. Felelős kiadó: dr. Tordai Csaba.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.